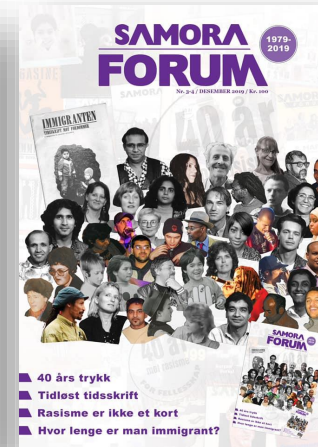
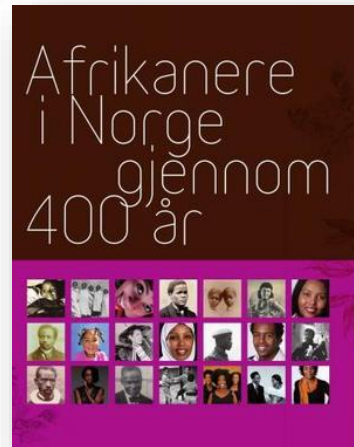

Nye kulturarvsfelleskap?

Hvordan skape interkulturelt engasjement?

Michelle A. Tisdal, Ph.d.
Forskningsbibliotekar

Kulturarv – prosess, retorikk/fortelling

Fra pliktavlevering til selv-dokumentasjon

Kompetanseheving

Rekruttering

Praksiser som ikke gjenskaper asymmetriske maktforhold

Det åpne bibliotek

Forskningsbibliotek i endring

Astrid Anderson, Cicilie Fagerlid, Håkon Larsen og
Ingerid S. Straume (red.)

4

Innsamling av minoritetskilder

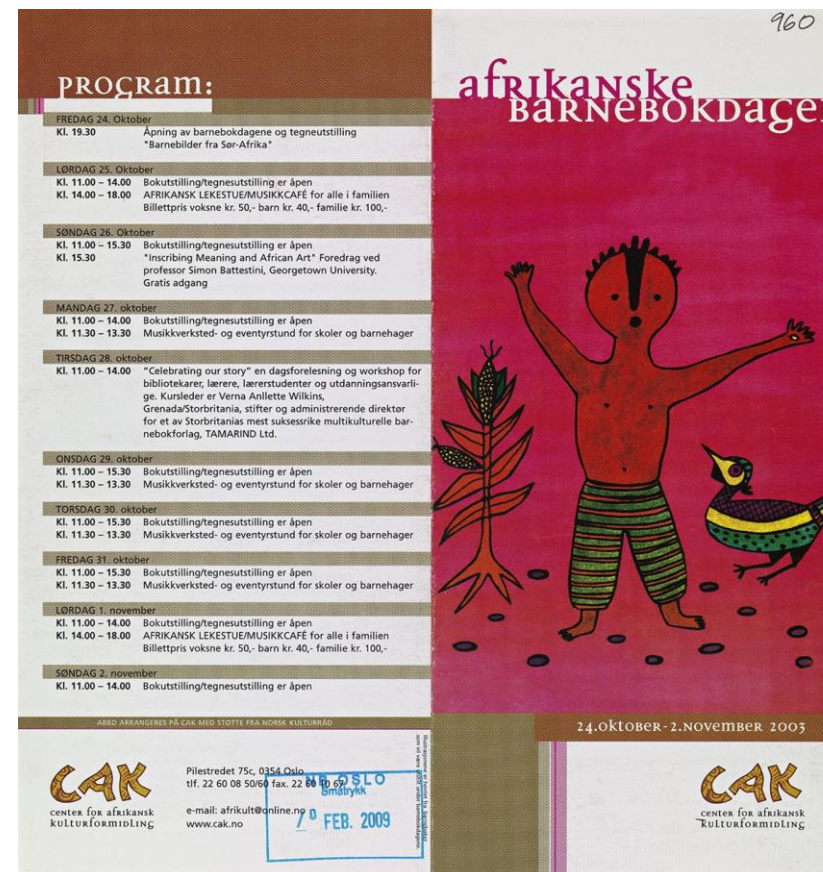
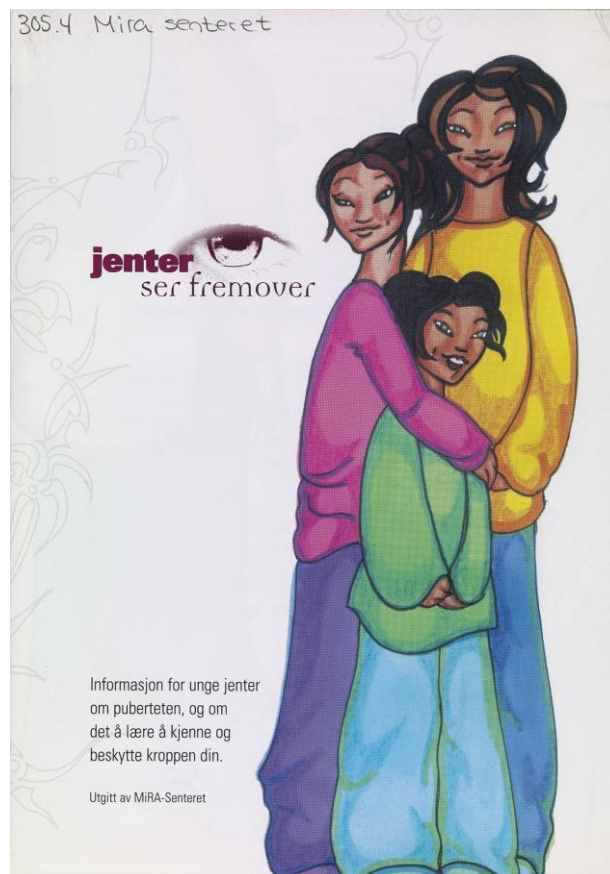
Åpenhet, et arkiverende bibliotek og
nasjonens hukommelse

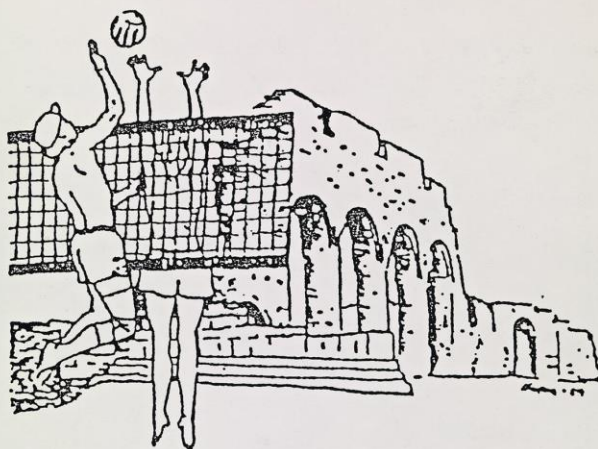
Michelle Antoinette Tisdal

CAPPELEN DAMM AKADEMISK

Biografiske objekter og bruksgjenstander (etnografiske)

**Den vietnamesiske Jente-volleyballklubb
Takker samtlige annonsører for støtten.**

Programblad

Vietnamesisk kulturdag 14. juni 2008

Arrangert av:
Norsk Vietnamesisk Senter
Vietnamesisk Student Forening i Oslo
Vietnamesisk Ungdomsforening Phan Boi Chau
European Union of Vietnamese Youth

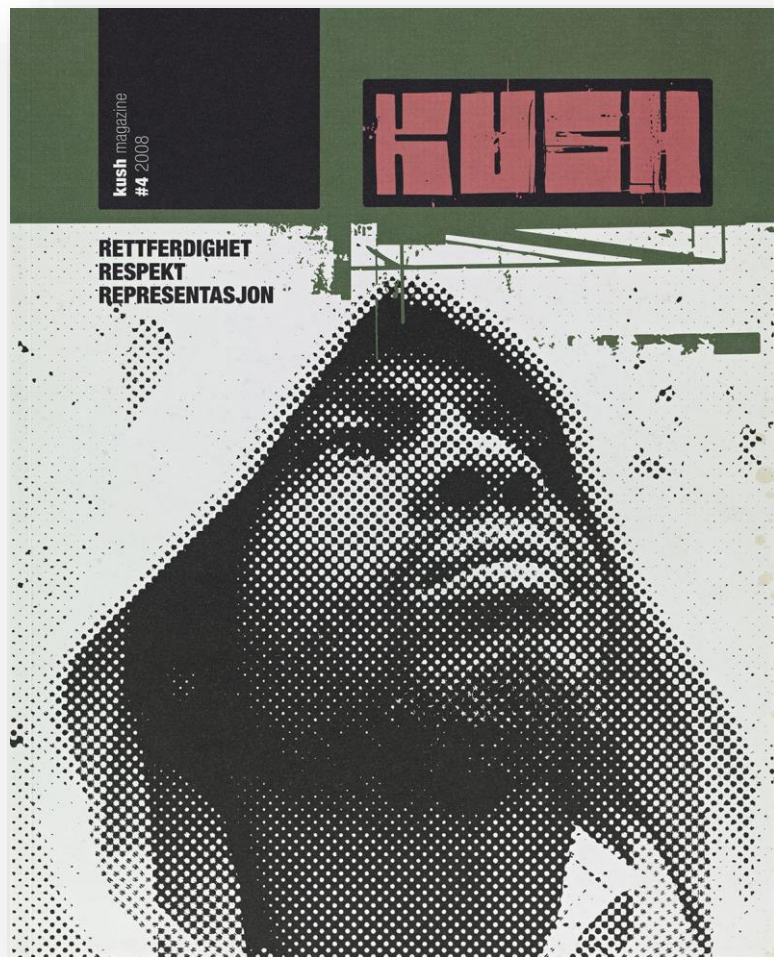
EUVYrocks !

NVS

VSO

PBC

Med støtte fra Oslo kommune

Autorisert og ikke autorisert kulturarv

«Vi kan fastslå at nye minoriteter er overrepresentert i samfunnsminnet som sosialklienter på grunn av utvalgsmetoder for kassasjon og underrepresentert i samfunnsminnet ellers.» (Røsjø et al., 2007, s. 5)

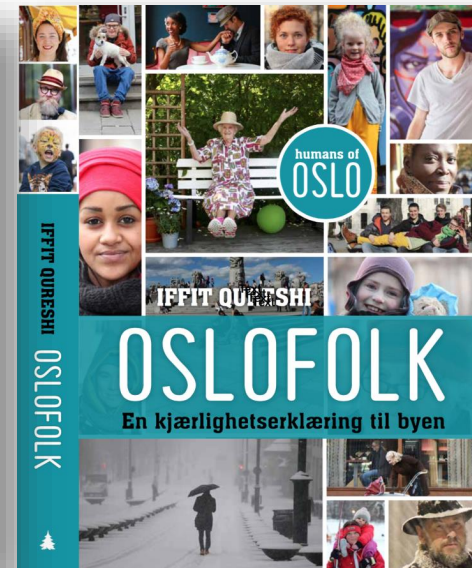
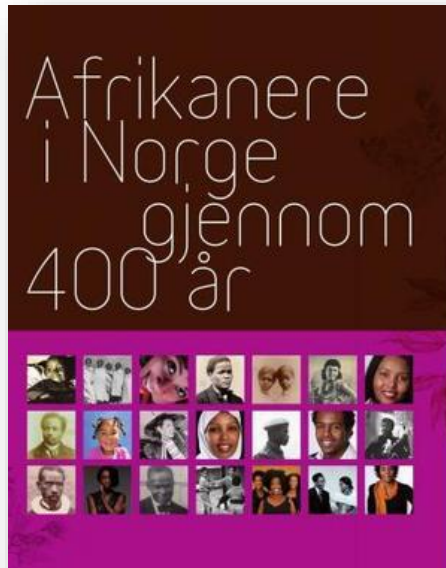
St. meld. nr. 17 (2005–2006) 2008 som markeringsår for kulturelt mangfold

Innenfor arkiv-, bibliotek- og museumsfeltet er det behov for å styrke dokumentasjon og formidling av minoritetskulturer og sikre at institusjonene blir steder der minoriteter selv kan forme og oppleve kulturelle trekk som vedrører egen identitet. Like viktig er det at majoriteten får innsikt i minoritetenes kulturer, og at kulturelle endringer i det norske samfunnet blir belyst. Samtidig vil det også være aktuelt å drive målrettet informasjon om disse endringene.

St.meld. nr. 17 (1996–97) *Om innvandring og det flerkulturelle Norge* fastslo:

«Regjeringen legger til grunn at det norske samfunnet har vart og i økende grad vil vare flerkulturelt. Kulturelt mangfold er berikende og en styrke for fellesskapet. På alle områder må det legges til rette for åpenhet og dialog, samhandling og nyskaping. Rasisme og diskriminering er i strid med våre grunnleggende verdier og må motarbeides aktivt.»

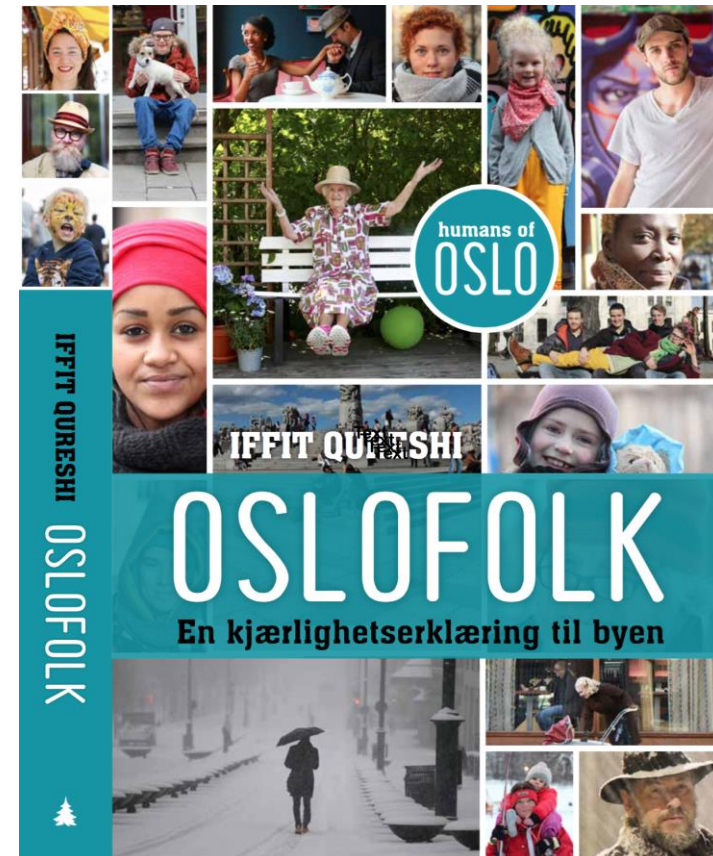
Et interkulturelt kulturarvfelleskap?

Nye kulturarvfelleskap?

Fotojournalist Iffit Qureshi

- Humans of Oslo (2012-d.d)
- Oslo Folk (2015)
- #HOMELia (2020)
- På Kiellands (2019/2021)
- Aktivistene (2017-2018, Utøya, Oslo Museum, Lørenskogs Hus og Stiklestad Nasjonal museum). www.iffitqfoto.com

Iffit Qureshi, fotojournalist

«Utstillingene mine bidro til at på Oslo Museum ble det for første gang mer mangfoldig publikum. I 2014 opplevde museet at for første gang somaliere dukket opp på en utstilling.»

Iffit Qureshi, fotojournalist

«Det som de flokket til for å se var bildet mitt av en eldre somalisk kvinne og et intervju med henne.

Mine utstillinger siden 2012 har hatt fokus på og vært lojal mot mangfold og inkludering.»

Migrasjon – et interkulturelt kulturarv

- Globale/transnasjonale forhold
- Migrasjon
- Religionshistorie
- Familie/slektskap
- Kulturelle uttrykk (kunst, musikk og litteratur)

Dansk-norsk slaveri

1777 dåpsannonse om slavegjorte Juliana Maria i Bergen

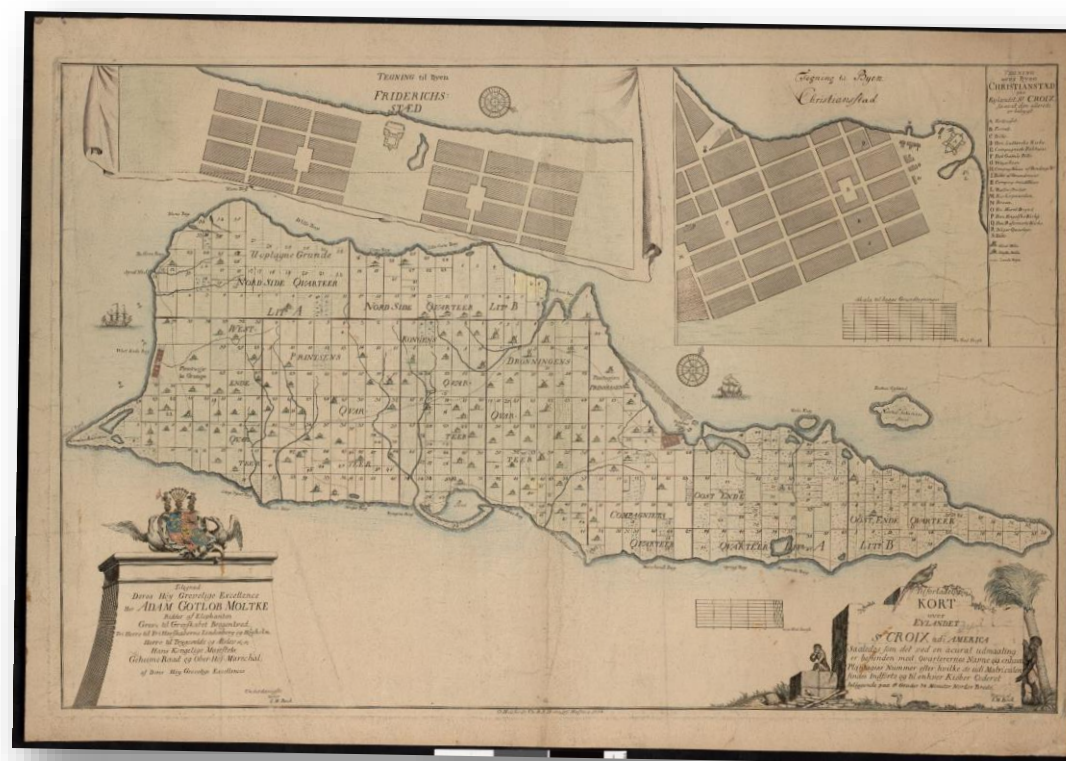

Dåpsannonsen for Juliana Maria ble publisert 8.9.1777 i Bergens Adressecontours Efterretninger.

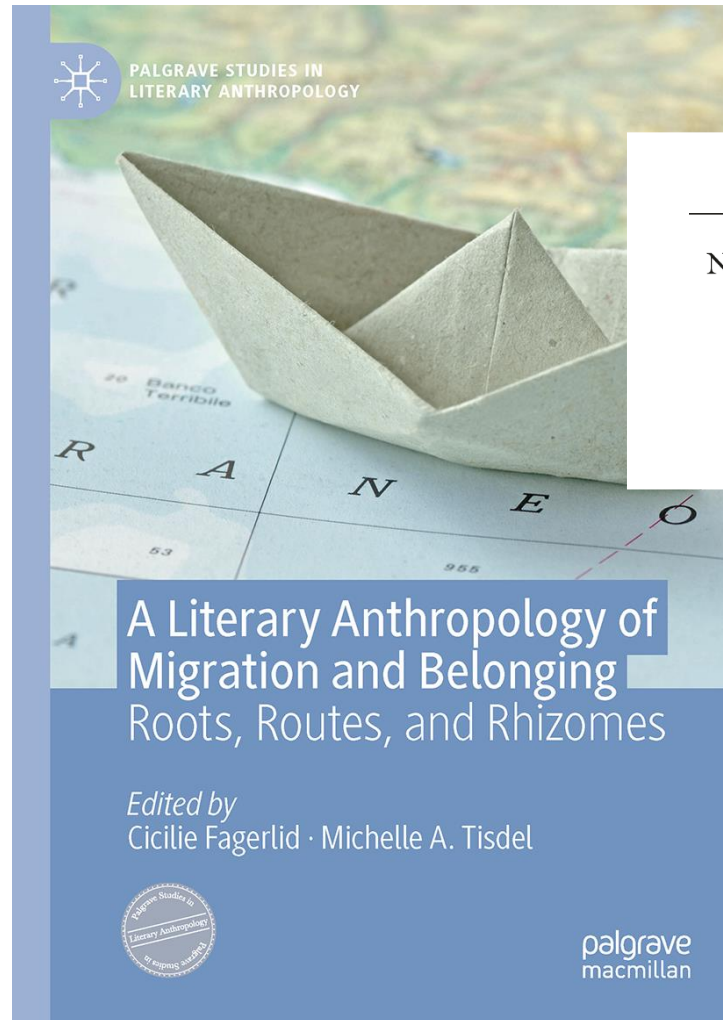
«Denne Negerinde tilhører Mad. Dischingthun som førte hende med sig fra Vest-Indien her til stedet ...».

til Afmindelse af Forretningen paa denne Dag fik i Daaben hendes Majestæts høie Navn, JULIANA MARIA, at bære. GUD lade alt det opfyldes paa Hendes Majestæt og Kongens Huus, som Hr. Provsten ved denne Forretning ønskede over Allerhøist. samme. Der var en anseelig Mængde Stands Personer af begge Kjønn, samt mange foldige andre Tilhørere tilstæde, der aldeles fyldte denne ellers meget store Kirke. Denne Negerinde tilhører Mad. Dischingthun, som førte hende med sig fra Vest-Indien her til Stedet, af hvem hendes Undervisning og Daab er foranstaltet, hvis Omhyggelighed for hende i denne Deel enhver bør prise.

Tilforladelig Kort over Eylandet St Croix udi America.
 Tilegnet Deres Høy Grevelige Excellence herr Adam
 Gotlob Moltke. Kart 34. Jens Mikkelsen Beck. St. Croix
 1757

Selv-dokumentasjon

CHAPTER 6

Narratives of Competence and Confidence:
Self, Society, and Belonging in Norway

Michelle A. Tisdel

2020

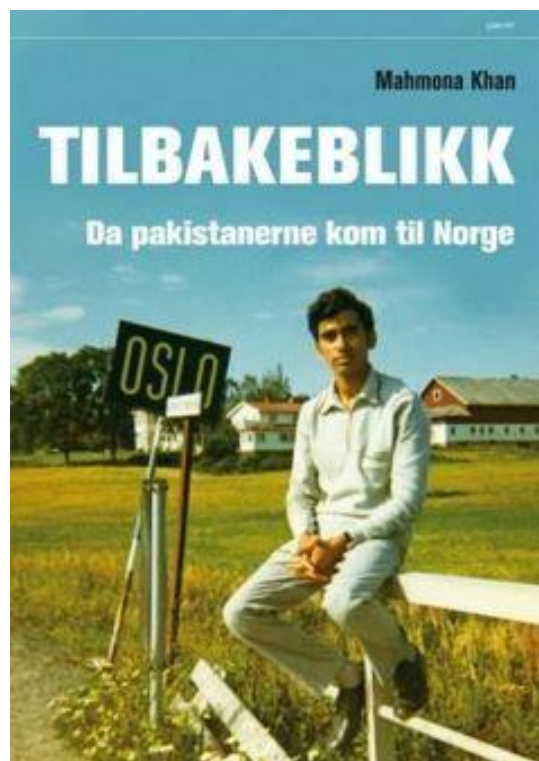
National Library of Norway

Representasjon & det symbolske landskap

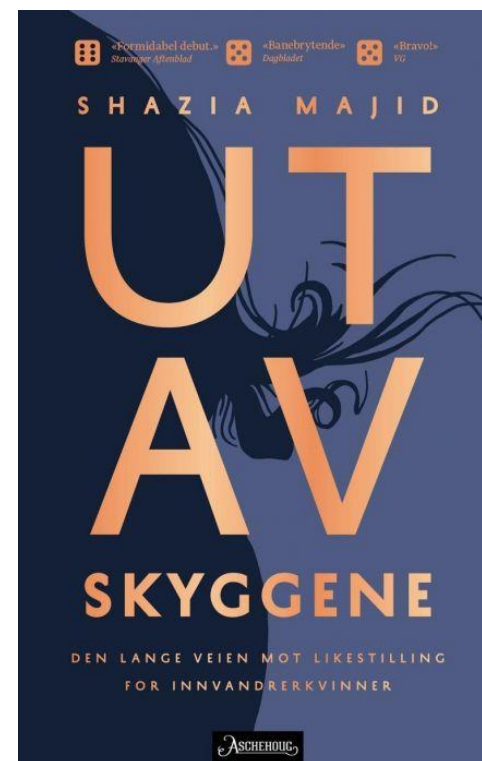
Hvem er til stede og hvem er fraværende i offentlige representasjoner? Hva er egenskapene til disse menneskene og gjenstandene som er portrettert i den? Hvem kontrollerer representasjonene og i hvilken grad er de omstridt? Hvordan fremstilles hierarki og hvilke kvaliteter er knyttet til bestemte posisjoner i et samfunn?

(Ross 2009: 7)

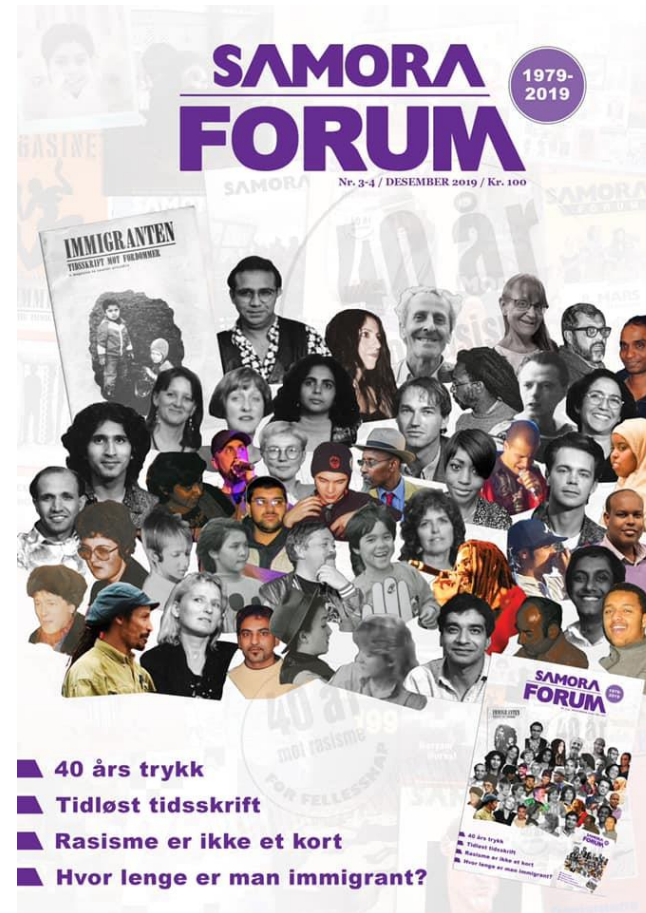
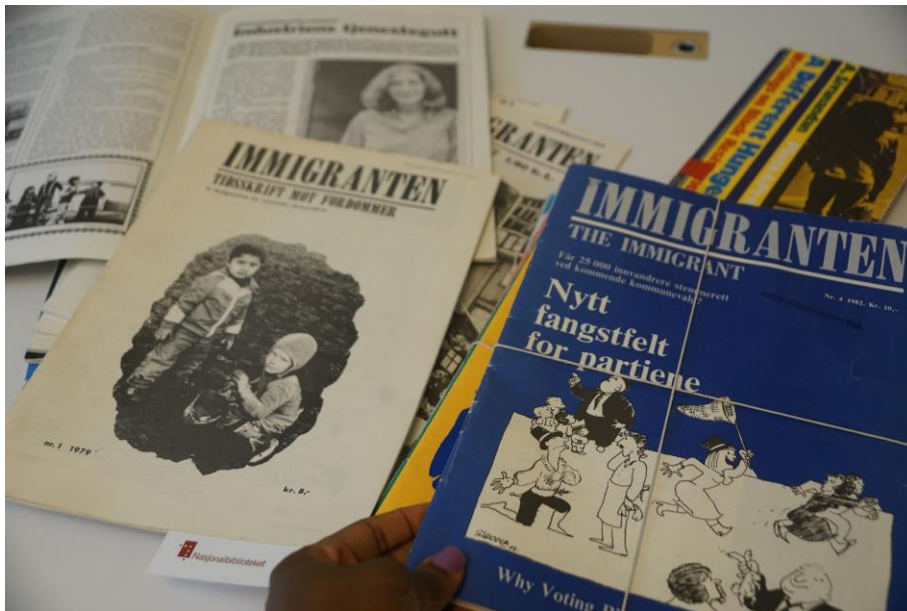

2009

2019

Immigranten (1979) utgitt av Immigrant-kollektivet er forgjengeren til *Samora forum*.

Baheerathy Kumarendiran

«Jeg ser viktigheten av å ha tamilske bøker som kan vise visuelt tamilbokstaver og illustrasjoner som kan gjenspeile disse tamilske barna.»

Baheerathy Kumarendiran

«Dette handler om å bli sett, hørt og representert i et multikulturelt norsk samfunn gjennom barnebøker.»

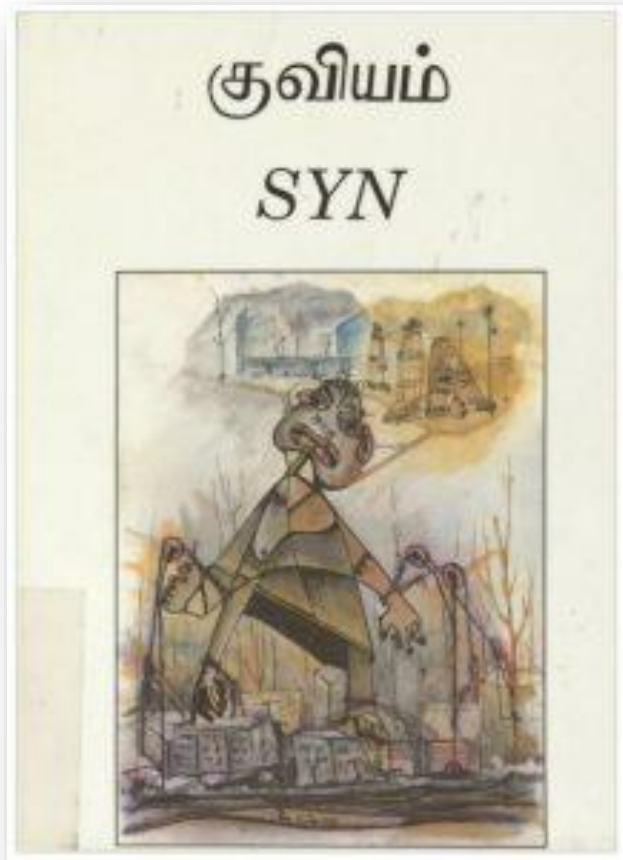
Baheerathy Kumarendiran

«Jeg oppsøkte tamilske organisasjoner der jeg opplevde manglende arkiv, fragmenterte arkiv, begrenset tilgang til arkiv eller ingen arkiv. I en slik situasjon er historien til den tamilske diaspora i Norge avhengig av muntlig historie og intervjuer som lever fortsatt som minner og erfaring hos tamiler som utgjør førstegenerasjonstamiler i Norge.»

Baheerathy Kumarendiran

Tidlig eksempel på tamilsk publisasjon i Norge «Syn» (1994). Foto. Nasjonalbiblioteket

Sinnadurai Umapalans Tamilenes liv og historie i Norge 1956-2016 (2016). Foto. Nasjonalbiblioteket

புலம்பெயர் தமிழ் சுவடிகள் காப்பகங்கள்
வள மையம் மற்றும் சமூகக்குழுச் சுவடிகள் | Resource Center and Community Archives

முகப்பு • HOME • தொடர்பு | CONTACT • காட்சிக் கூடம் | GALLERY

வணக்கம் | Vanakkam | Welcome
| Velkommen

HOW CAN YOU HELP TO PRESERVE HISTORICAL AND CULTURAL
HERITAGE

தமிழ்

ENGLISH

Online conversation | இணைய வழி

உரையாடல்

Sign up | பதிவு செய்க: 18.10.2020

தமிழ் | [English](#)

Nasjonalbiblioteket

Oversett av historiebøkene: Afrikanere i Norge | Yacoub Cisse

Av Yacoub Cisse · 28.06.2021

OSLO 1937: Edward og Svea Montgomery med barna sine på en benk i Oslo sentrum.
 Foto: Afrin arkiver, ukjent fotograf

Edvard Munch malte dem, Cora Sandel skrev om dem og Kristiania-fotografene tok bilder av dem. Likevel er afrikanere og afroamerikanere utelatt fra Oslo bys historie, skriver Yacoub Cisse i dette innlegget.

Share 684

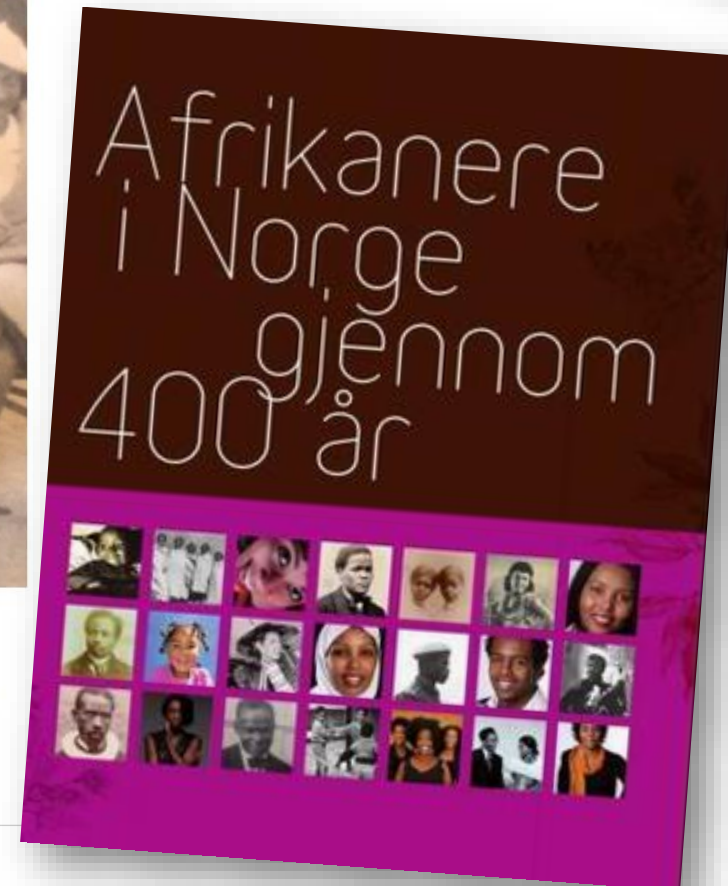
Tweet 0

Email

Print

Author

Recent Posts

torsdag 17. sept. 1981

Sunnfjording med røter i Kongo

Far min var ein uvanleg merkeleg mann. Det fortel Olav Joleik, son til den kjende bladmannen og sogemannen Albert Joleik. Olav er den første ekte sunnfjordingen med mørk hud. Han vart fødd då faren var offiser i belgisk teneste i Kongo. Eitt år gamal kom han til Noreg saman med faren. Mor hans vart att mellom stammefrendane. I dag bur Olav på uføreheimen Vestbris i Florø med vidt utsyn over havet, der han heile sitt liv har livnært seg som sjomann og fiskar.

Side 8

Olav Joleik — ein mørk sunnfjording med lyst sinn

TEKST OG FOTO: BJARNE MYRSTAD

Olav Joleik har eit vidt utsyn mot havet og eygarden utanfor Florø der han sit i den varme og klare haustlufta utfor veggen av uføreheimen Vestbris — ein institusjon som har vore heimen hans dei siste par åra etter at han vart bunden til rullestolen.

Nærkontakt med sjøen har Joleik hatt all sin dag. Ikkje berre er han gammal sjomann og fiskar, men alt som eitiding i 1908 la han ut på ei umåteleg lang sjøferd, heilt frå Belgisk Kongo via afrikanske hamner og Kanariøyane til Belgia og seinare heim til Noreg — der Olav Joleik vart den første mørkhuda ekte sunnfjording.

I ei tid då bygdefolk i Noreg vanlegvis kjende afrikansar berre frå bilete i blada, vaks Olav opp — mørk i huda, men sunnfjordsk i sinn og tale.

— Nei, eg har aldri vorte plagd på grunn av hudfargen. Rett nok veit eg ikkje kva som vart sagt bak ryggen på meg, men her er jo ei gong talefridom i landet. Den vestlandske oppøpings har kome vel med, eg ville ikkje hatt det anleis om eg kunne ha velt på ny.

— Hadde eg vaksne opp i Kongo er eg stygt redd for eg hadde blitt gangster av verre slag. Eg ville sikkert est meg opp over tilheva og teke sverd i hand.

Olav hadde vore borti mangt slags arbeid både på land og sjø då han menstra på og reiste ut i 1903.

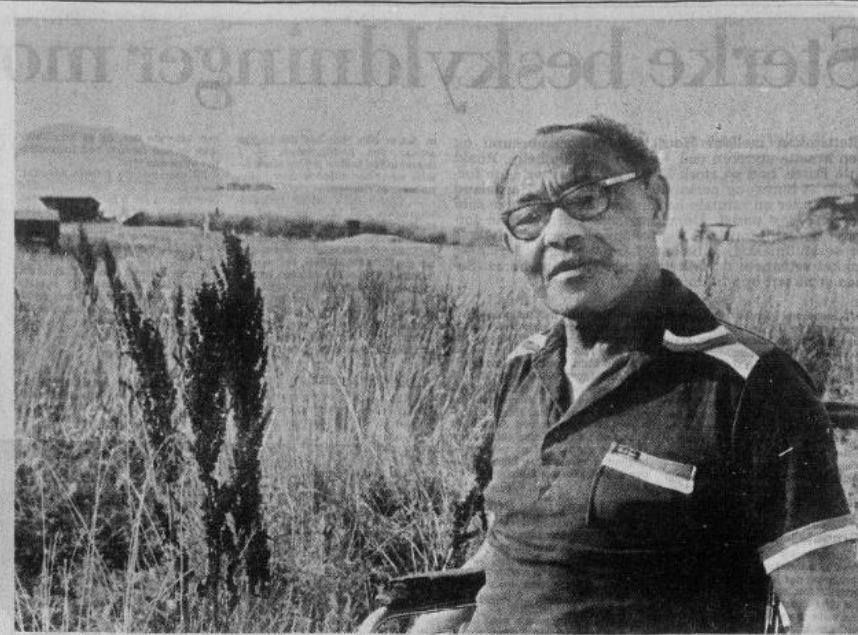
— Her heime hadde besteforeldra til Olav nett mist ein son i ei drukningsulukke og dei ville meir enn gjerne ha Olav i staden. Slik gjekk det til at han vaks opp hos besteforeldra i Elkefjord.

Med kvart vart Olav kjend som ein spreking. Han fekk tidleg ski av far sin og lettbeint som han var kunne han springe inn gaine sauer som stakk av. Han grøddde og kunststykket å hoppe ut og inn av tomtener.

— Det vart fortalt om ein eikefjording som hadde gjort dette for lenge sidan og eg fann ut eg ville prøve. Det var sjølvsagt eit hasardiøst påfunn som kunne ha enda med kastrering på flekken, ler han.

Uteseglar

Olav hadde vore borti mangt slags arbeid både på land og sjø då han menstra på og reiste ut i 1903.

Far var ein uvanleg merkeleg, fortel Olav Joleik, son til den kjende bladmannen Albert Joleik.

I åtte år segle han ute før han kom attende til Sunnfjord og slo seg til som bureisar med kone og to ungar på ein gard mellom Florø og Elkefjord.

— Heile krigen sigla eg, mesteparten av tida i Nord-Atlantisen og Middelhavet, men ikkje ein einaste gong vart vi utsette for krigshandlingar. Ein gong hadde eg ferie i Liverpool ei veke, men der var så mykje bombing og spetakkel at eg var glad til eg kom meg til sjøs igjen.

Somme tider tenkjer eg på at eg kom skadefri frå sjømannslivet i dei mest krigsherja havområda, medan eg i fredstid har blitt råka av sjukdom og no er bunden til rullestolen på grunn av koldbrand i beina. Dei amputererte litt etter kvart, og no er der ikkje meir å ta.

Likevel set ikkje Olav Joleik og sturer på Vestbris. Han er framleis ein livskraftig kar med glimt i augot og gode søger og kommentarar på lur.

Merkeleg far

— For oss nordbuarar var det varmt å segle i tropene, sjølv om eg eigentleg har tolt både kulde og varme godt, seier han. — Når ein kjem rundt i verda ser ein at folk innrettar seg ulikt på mange vis, men under overflata er det nok så likt. Det er kjøp og sal over alt.

— Mangt er sagt og skrive om far din. Kva har du å seie om Albert Joleik?

— Han var ein ualminneleg mer-

keleg mann. Han kunne få mykje til med enkle middel. Eit par ord var nok for å få det som han ville.

Han var ein humorist som fekk deg til å le om du så skulle gråte. Han meinte at det beste for meg var ei god norsk oppøping, og det hadde han rett i. No vart ikkje eg så streng på dette med målsaka som han. I mi tid til sjøs gjekk det gjerne på bokmål. Og i politikken har eg vel vore meir som ein hegremann — ja, med vet og forstand, sjølvsagt, smiler Olav Joleik.

American Jewish Historical Society

AJHS | American Jewish
Historical Society

[About](#)

[Collections](#)

[Scholars](#)

[Visit](#)

[Emma Lazarus Project](#)

[Home](#) » [About](#) » [About](#)

[Ask a reference question](#)

ABOUT

SUPPORT

BLOG

OFFICERS & TRUSTEES

CONTACT

CAREERS

EMMA LAZARUS AWARD 2020

Women and men in uniform, circa 1917

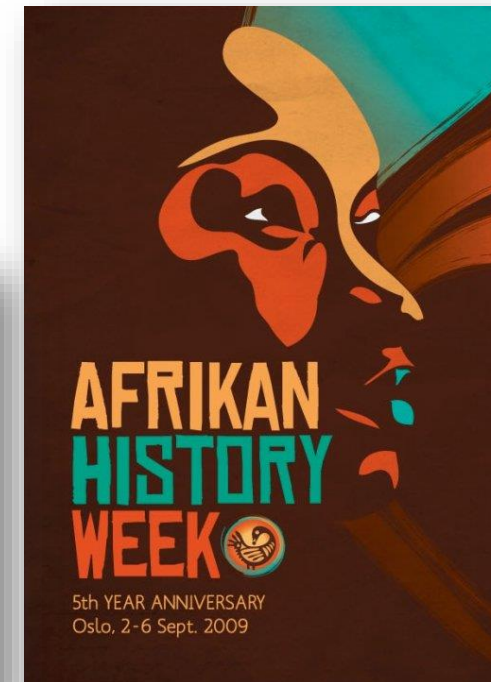
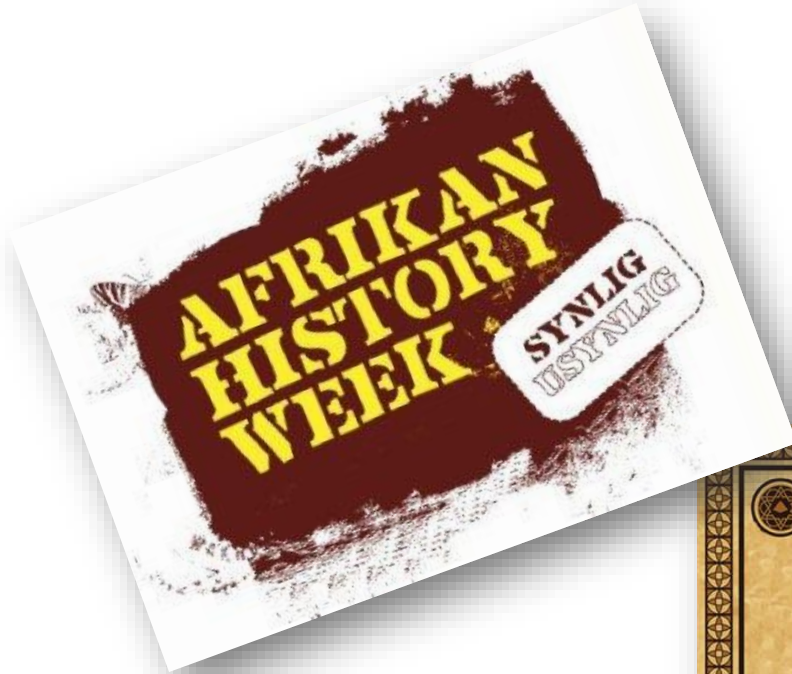

National Library of Norway

Afrikan Youth in Norway (AYIN)

*«Jeg trenger din
veiledning! AYIN er i
ferd med å forsvinne i
glemmeboka! Min idé er
å samle bilder,
dokumentasjon, videoer
o.a. til et slags arkiv el.
lign. Hva tenker du?»*

Queendoms satire om flerkulturalitet i Norge (2005)

«Organisasjonens aktiviteter begynte så smått mot midten av nittitallet. Unge norsk-afrikanske ungdomsarbeidere opplevde at den yngre generasjonen norsk-afrikansk ungdom slet med å finne seg til rette i Oslo og omegn. De fleste av dem var både født og oppvokst i Norge, men deres utseende gjorde at de «stakk seg ut» i det på den tiden ganske så homogene norske samfunnet. De følte seg «norske», men ble ikke behandlet på lik linje med annen norsk ungdom. De følte seg mistenkeliggjort, marginalisert og utilpass, og dette skapte utagerende oppførsel hos enkelte, som så satte resten i dårlig lys.»

«MEN, AYIN har vært en prekær del av Norges flerkulturelle historie. Dette var første gang innvandrernes barn, født i Norge, selv tok til orde for endringer i samfunnet. «Negerdebatten», utallige rasismediskusjoner, debatter rundt flerkulturalitet, politiets håndtering av minoriteter, osv. AYIN, og dens representanter, har vært en vital del av samfunnsutviklingen.»

Ruth Ann Reese (1921-1990)

Artist, forfatter og aktivist

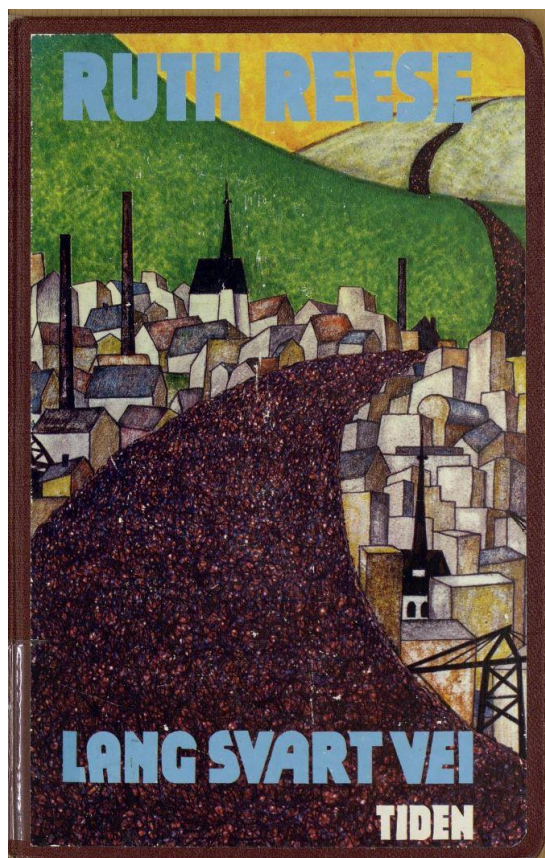
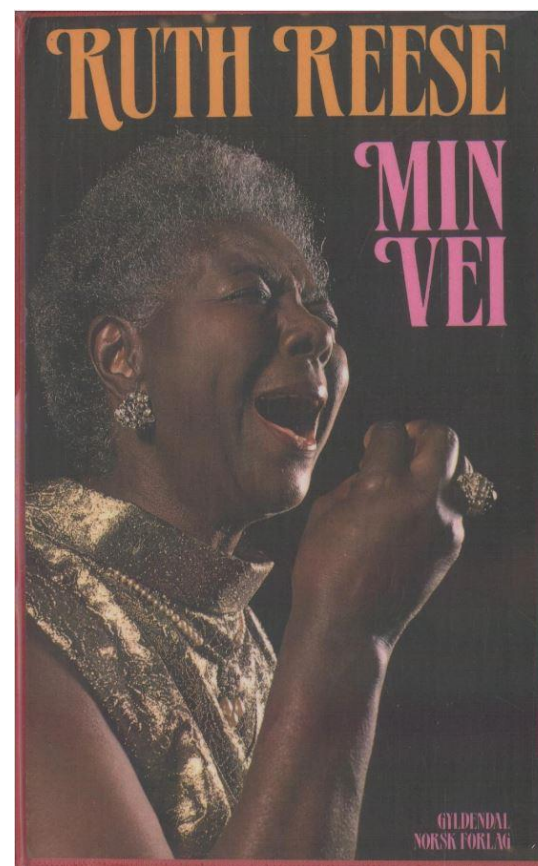
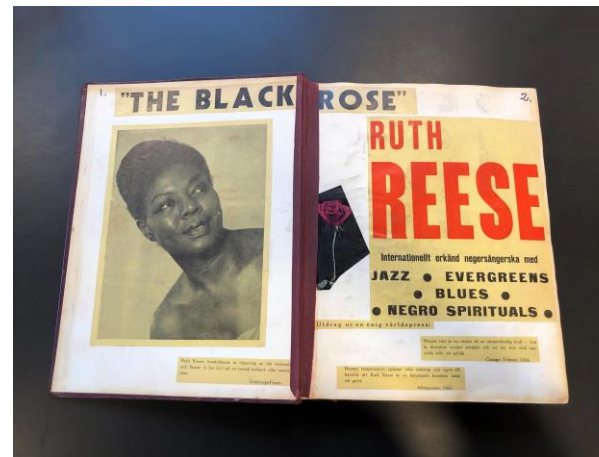

Foto: Nasjonalbiblioteket

Global Oslo Music og Lift Every Voice-LEV

Norge 1956/1957

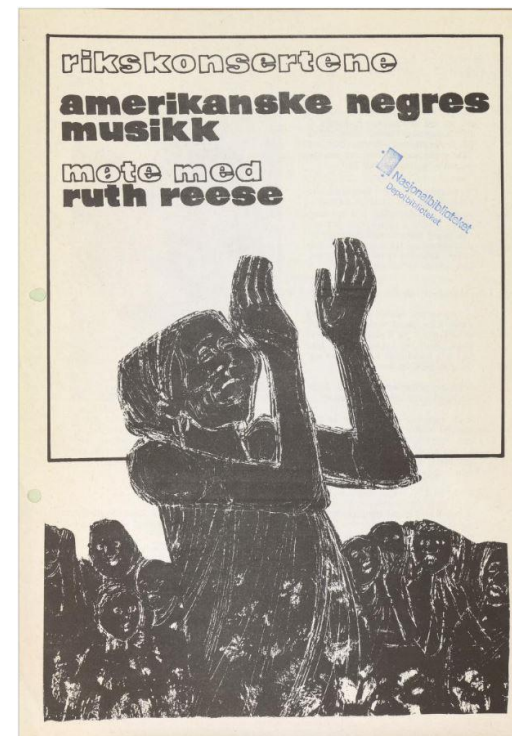

Foto. MiRA-senter/Oslo Byarkiv

Foto: Nasjonalbiblioteket

HÖST - TURNE 1968

MÖRE OG RÖMSDAL

Kirkekonserter: "Jesu Liv, Belyst I Negro Spirituals"
Musikkens Vänner: "De Amerikanske Negres Musikk-historie gjennom 350 år".
Folkeakademiet og Opplysningsråd: "We Shall Overcome"
Skolekonserter: Samtlige tre programmer.

o o o

Man 14/10 - Åndalsnes, Rauma Opplysningsråd
 Tir 15/10 - Åndalsnes, Skolekonsert
 Tir 15/10 - Vestnes - Kirkekonsert
 Ons 16/10 - Sykkylven Folkeakademi
 Tor 17/10 - Stranda Opplysningsråd
 Fre 18/10 - Norddal Opplysningsråd
 Lör 19/10 - Ytterdal Folkeakademi
 Sön 20/10 - Valderøy - Kirkekonsert
 Man 21/10 - Hareid Opplysningsråd
 Tir 22/10 - Ørsta Opplysningsråd
 Ons 23/10 - Volda Folkeakademi
 Tor 24/10 - Ålesund - Ungdomslaget
 Fre 25/10 - Ulstein Opplysningsråd
 Lör 26/10 - Fosnavåg, Herøy Opplysningsråd
 Sön 27/10 - Sandøy - Kirkekonsert
 Man 28/10 - Nesset Opplysningsråd
 Tir 29/10 - Sunndalsøra - Skolekonsert
 Tir 29/10 - Sunndal Opplysningsråd
 Ons 30/10 - Tingvoll Opplysningsråd
 Tor 31/10 - Surnadal Folkeakademi
 Fre 1/11 - Rindal Opplysningsråd
 Lör 2/11 - Straumsnes Opplysningsråd
 Sön 3/11 - Vågåland - Kirkekonsert
 Man 4/11 - Kristiansund - Skolekonsert
 Man 4/11 - Kristiansund - Folkeakademiet
 Tir 5/11 - Aure - Kirkekonsert
 Ons 6/11 - Bremsnes - Opplysningsrådet
 Tor 7/11 - Eide - Skolekonsert
 Fre 8/11 - Molde - Skolekonsert
 Fre 8/11 - Molde - Folkeakademiet.

"The Black Rose", Ruth Reese ble begejstret for Birgit Martinsen fra Torp, og her ser vi dem i en liten duett i pausen.

1965

Synger sit folks historie

Den norsk-amerikanske negersangerinne Ruth Reese er af Dansk Koncertforening engageret til at give en række koncerter og foredrag på gymnasier, seminarier og højskoler landet rundt. Turneen indledes i Aalborg i går og varer til sidst i november måned.

Ruth Reese vil causere over sit folks musikhistorie gennem 350 år, og hun synger sange der giver eksempler på de forskellige stilarter og udviklingsstrin for negro spiritual'en.

I sang og tale gennemgår hun hele historien om den originale spiritual-musikas udvikling, gennem arbejds-sange, vuggesange, børnesange, kirke-musik, blues jazz og frem til den amerikanske musik af i dag.

Et interessant aspekt handler om, hvordan mange berømte amerikanske komponister er blevet inspireret af negrenes musik og sang.

Ruth Reese optrådte første gang som 9-årig i et folkespil i Chicago. Hun

spillede rollen som sort engel og sang en af arterne fra Händels Messias, mens hun blev firet „and fra oven.“ Senere blev hun solosanger i The Monumental Baptist Church, den største negerkirke i Chicago, og 21 år gammel tog hun graden Bachelor of Art of Music History and Education ved The Northwestern University i Evanston i Illinois. Derefter begyndte hendes egentlige karriere som sangerinne. Hun er uddannet hos Lawrence Brown i New York, komponisten der var Paul Robensens vejleder og akkompagnerer i næsten 20 år.

Programmet for Ruth Reeses turne ser således ud:

Lørdag den 30.: Skagen Kommuneskole, søndag den 31.: Skagen Bibliotek, mandag den 1. Th. Langs Gymnasium, Silkeborg, mandag den 1. Herning Højskole, tirsdag den 2. Herning Gymnasium, tirsdag den 2. Statskostskolen Vestjysk Gymnasium, onsdag den 3.: Eghøj Statskole, onsdag den 3.: Grindsted Gymnasium, torsdag den 4.: Dasebod Højskole, Præstø, Ålb., fredag den 5.: Marselisborg Seminarium, Århus, lørdag den 6.: Egmont Højskole, Hou, mandag den 8.: Kalundborg Gymnasium, tirsdag den 9.: Holstebro Gymnasium, tirsdag den 9.: Holstebro Gymnasium, tirsdag den 9.: Kræbberholm folkehøjskole, Skive, onsdag den 10.: Høbro Gymnasium, torsdag den 11.: Randers kommunale Gymnasium, fredag den 12.: Grenå Gymnasium, mandag den 13.: Lyngby Statskole, onsdag den 17.: Roskilde Højskole, mandag den 22.: Maribo Gymnasium, tirsdag den 23.: Odense Seminarium, torsdag den 23.: Sci. Georgijelst. Viborg.

Information

Bylunds-Posten

Skoleelever nød den

1965

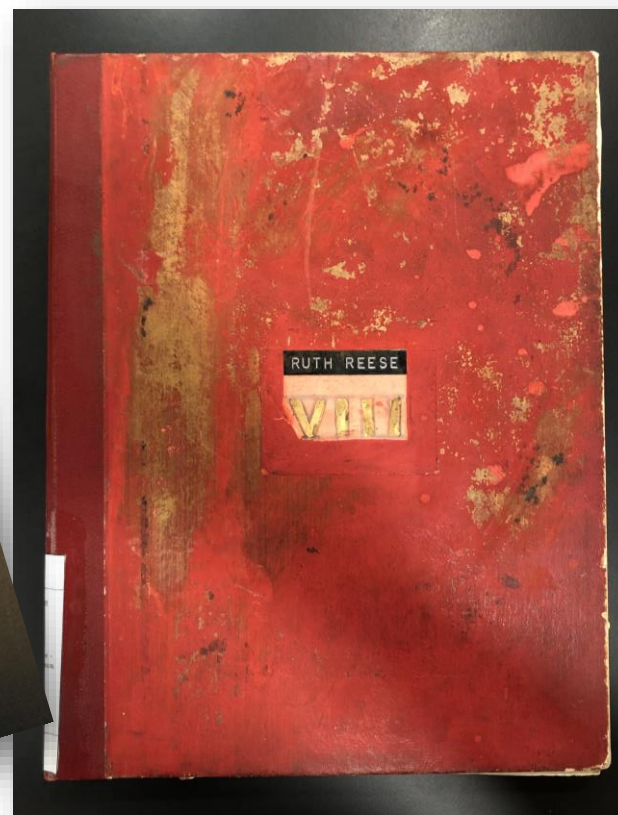
Arbeiderbladet

Ruth Reese

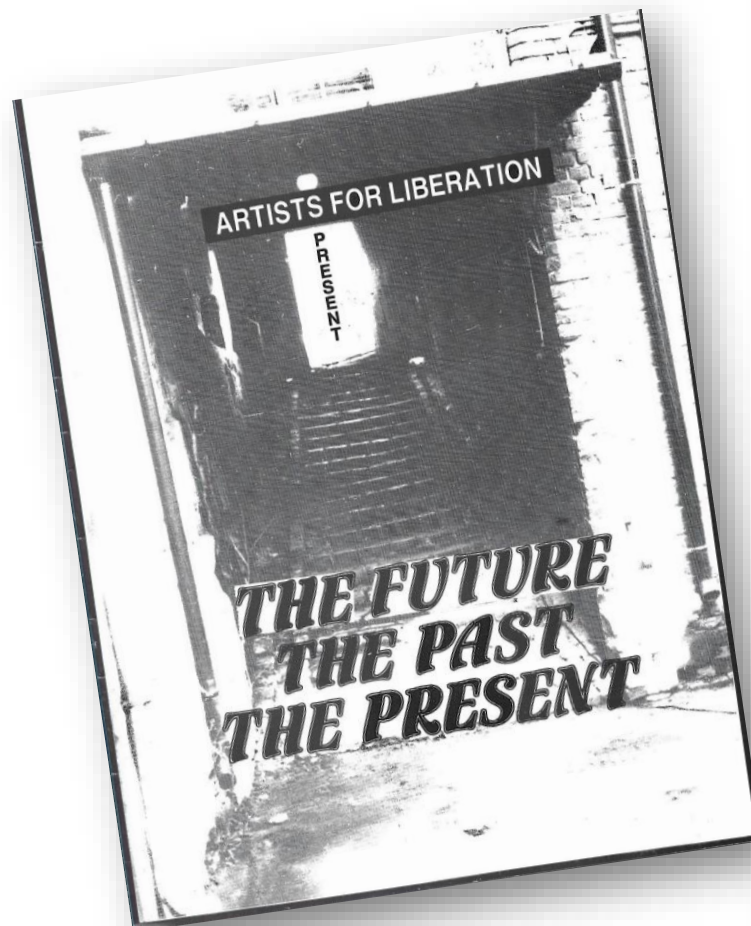
synger på 32 Oslo-skoler

Sangerinnen Ruth Reese er engasjert av skolekonserntkomiteen i Oslo til opp-treden ved 32 skoler. Hun vil bli akkompagnert av Tore Sinding. Ruth Reese vil på disse opptredener for skolebarna fortelle og synge fra afrikansk musikk. Hun vil fortelle hvordan Negro Spirituals har utviklet seg gjennom tidene. Videre vil hun fortelle om og synge negrenes vuggesanger, arbeidssanger — „plantation songs“, blues og andre sanger. Ruth Reese vil også synge sanger av nålevende amerikanske negerkomponister.

32 skoler søk av sangerinne Ruth Reese første i et vel hadde denne sang kanskje viking og fra demon vugge gospel Ruth vende kompi hvord musikk

Artists for Liberation (1985)

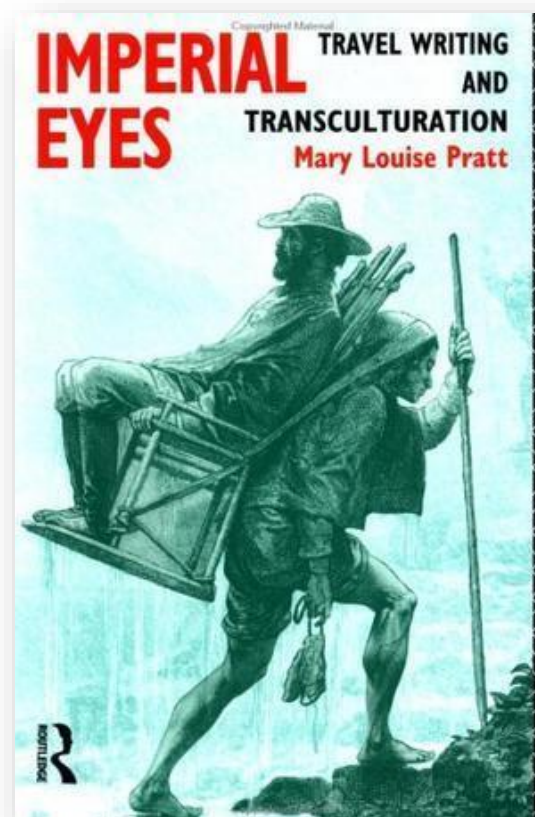

National Library of Norway

Kunst, Sahar Seyedian.
 Design, Sarah Rezayat/Nordic Black Theatre

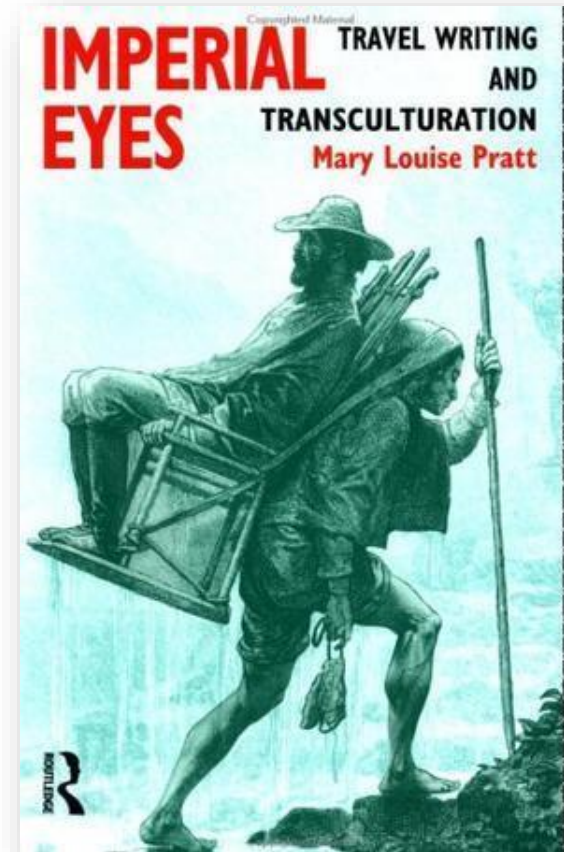
Et interkulturelt kulturarvsfelleskap

- Handler ikke om harmoni
- Faglighet på flere premisser samtidig
- Kulturarv er en «**kontaktsone**»

Mary Louise Pratt – «Kontaktsoner»

«Kontaktsone»
en arena der meninger
og historier
møtes, men kanskje
også kolliderer og
utfordrer, og nettopp
derfor, utfyller
hverandre.

1991

«Makten til å bemektige den andre»

Øyvind Olsholt

Foto. Kulturrådet

National Library of Norway

Å kysse frosken

Essay om mangfold, makt og filosofi

Å dyrke alt på en gang

I et pluralistisk samfunn synes det naturlig, for ikke å si opplagt, å dyrke mangfoldet: kulturelt, estetisk, kjønnsmessig, etnisk, religiøst, politisk osv. Hva ellers skulle man gjøre i et samfunn som huser mennesker, kulturer og livssyn fra den ganske verden? Samtidig er det normalt slik at det å dyrke noe, innebærer å la noe tre frem på bekostning av noe annet. Å dyrke er å forskjellsbehandle, å ekskludere for å kunne prioritere. Men isåfall, hvordan er det mulig å «dyrke mangfold», gitt at mangfold vil si å inkludere alt og alle? Hvordan prioritere alt og alle på samme tid?

Takk!

michelle.tisdal@nb.no